

1

	19	אָשָׁם הָיָא אָשָׁם אָשָׁם לַיהוָה:	It is a guilt offering; guilt has been incurred before הוהי.
וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:	20	וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:	* הוהי spoke to Moses, saying:
וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֵאֲחֶל מוֹעֵד לֵאמֹר:	21	נֶפֶשׁ כִּי תִחַטָּא וּמַעַלָה מַעַל בִּיהוָה וּכְחֹשׁ בְּעִמְיֹתוֹ בַּפִּקּוּלִין אֲרִבְתָּשׁוּמֶת יָד אִוּ בְּגִזָּל אִוּ עֶשְׂק אֶת־עֲמִיתוֹ:	When a person sins and commits a trespass against הוהי —by dealing deceitfully with another in the matter of a deposit or a pledge,* or through robbery, or by defrauding another,
וַיִּהְיֶה מִן־הַקֹּהֲלָמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־קִרְבָּנְכֶם:	22	אֲרִמָצָא אֲבָדָה וּכְחֹשׁ בָּהּ וּנְשָׁבַע עַל־שֹׁקֵר עַל־אֲחֻזַּת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטָא בְהִנָּה:	or by finding something lost and lying about it; if one swears falsely regarding any one of the various things that someone may do and sin thereby—
אִם־עֲלָה קִרְבְּנוֹ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצֵנוֹ לִפְנֵי יְהוָה:	23	וְהָיָה כִּי־יִחַטָּא וְנֹשֵׁב וְהַשִּׁיב אֶת־הַנִּזְלָה אֲשֶׁר נָזַל אִוּ אֶת־הַעֲשָׂק אֲשֶׁר עָשָׂק אִוּ אֶת־הַפִּקּוּלִין אֲשֶׁר הִפְקִיד אֹתוֹ אִוּ אֶת־הָאֲבָדָה אֲשֶׁר מָצָא:	when one has thus sinned and, realizing guilt, would restore either that which was gotten through robbery or fraud, or the entrusted deposit, or the lost thing that was found,
וְסִמֶּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֵלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו:	24	אוּ מִזֵּל אֲשֶׁר־יִשָּׁבַע עָלָיו לַעֲקֹר וּשְׁלֵם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמְשָׁתָיו יִסֹּף עָלָיו לְאֲשֶׁר הָיָא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בְּיוֹם אֲשַׁמְתּוֹ:	or anything else about which one swore falsely, that person shall repay the principal amount and add a fifth part to it. One shall pay it to its owner upon realizing guilt.
וְשָׁחַט אֶת־בְּנוֹ הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֹהֶלן הַקֹּהֲלִים אֶת־הַלֵּם וְזָרְקוּ אוֹת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:	25	וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אֵיל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכָּהּ, לְאֲשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן:	Then that person shall bring to the priest, as a penalty to הוהי, a ram without blemish from the flock, or the equivalent,* as a guilt offering.
וְהַפְּשִׁיט אֶת־הָעֵלָה וְנָתַח אֹתָהּ לִנְתֻחֶיהָ:	26	וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־אֲחֻזַּת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאֲשָׁמָהּ בָּהּ:	The priest shall make expiation before הוהי on behalf of that person, who shall be forgiven for whatever was done to draw blame thereby.
וְנִתְּנוּ בְנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעִרְכוּ עֲצִים עַל־הָאֵשׁ:			
וְעִרְלוּ בְנֵי אֹהֶלן הַקֹּהֲלִים אֶת הַנְּתֻחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפֶּדֶר עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:			
וְקִרְבוּ וּכְרָעִיו יָרָחָץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּנְחָחָה עֲלָה אֲשֶׁה רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה:			
וְאִם־מִן־הַצֹּאן קִרְבְּנוֹ מִן־הַכְּשָׁבִים אִוּ מִן־הָעִזִּים לַעֲלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ:	10	If your offering for a burnt offering is from the flock, of sheep or of goats, you shall make your offering a male without blemish.	
וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יָדָהּ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָהּ לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶלן הַקֹּהֲלִים אֶת־דָּמָהּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:	11	It shall be slaughtered before הוהי on the north side of the altar, and Aaron's sons, the priests, shall dash its blood against all sides of the altar.	
וְנָתַח אֹתוֹ לִנְתֻחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פִּדְדֹהּ וְעֶרְךָ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:	12	When it has been cut up into sections, the priest shall lay them out, with the head and the suet, on the wood that is on the fire upon the altar.	

35 And all its fat the offerer shall remove, just as the fat of the sheep of the sacrifice of well-being is removed; and this the priest shall turn into smoke on the altar, over יהוה's offering by fire. For the sin of which one is guilty, the priest shall thus make expiation on behalf of that person, who shall be forgiven.

5

- 1 If a person incurs guilt—When one has heard a public imprecation* but (although able to testify as having either seen or learned of the matter) has not given information and thus is subject to punishment;
  - 2 Or when a person touches any impure thing (be it the carcass of an impure beast or the carcass of impure cattle or the carcass of an impure creeping thing) and the fact has escaped notice, and then, being impure, that person realizes guilt;
  - 3 Or when one touches human impurity (any such impurity whereby someone becomes impure) and, though having known about it, the fact has escaped notice, but later that person realizes guilt;
  - 4 Or when a person utters* an oath to bad or good purpose (whatever a human being may utter in an oath) and, though having known about it, the fact has escaped notice, but later that person realizes guilt in any of these matters—
  - 5 upon realizing guilt in any of these matters, one shall confess having sinned in that way.
  - 6 And one shall bring as a penalty to יהוה, for the sin of which one is guilty, a female from the flock, sheep or goat, as a sin offering; and the priest shall make expiation for the sin, on that person's behalf.
  - 7 But if one's means do not suffice for a sheep, that person shall bring to יהוה, as the penalty for that of which one is guilty, two turtledoves or two pigeons—one for a sin offering and the other for a burnt offering.
  - 8 The offerer shall bring them to the priest, who shall offer first the bird for the sin offering, pinching its head at the nape without severing it.
- ואח־כִּלְחִלְקָהּ יִסֹּר כָּאֶשֶׁר יוֹסֵר תְּלִב־הַפֶּשֶׁב מִזֶּבֶחַ הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם מִזִּבְחֹתָהּ עַל אִשִּׁי יִהְיֶה וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ:
- אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגְעַע בְּכִלְחִדָּבָר טָמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שְׂרָץ טָמֵא וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהָיָא טָמֵא וְאָשָׁם:
- אוֹ כִּי יִגַּע בְּטִמְאַת אָדָם לְכָל טְמֵאתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהָיָא יָדַע וְאָשָׁם:
- אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבָטֵא בְשִׁפְתָּיִם לְהָרַע | אוֹ לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטֵא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהָיָא יָדַע וְאָשָׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה:
- וְהָיָה כִּי־יָאָשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְנַחֵה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ:
- וְהָבִיָא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נִקְבָּה מִרְהַצָּן כְּשִׁבָּה אֲרֻשְׁעִירָת עֲזִים לְחַטָּאת וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ:
- וְאִם־יֵלֵא תִנְיִעַ יָדוֹ דִּי שָׂא וְהָבִיָא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תְרִים אֲרֻשְׁנֵי בְנִי־יִהְיֶה לַיהוָה אֶתְדַּ לְחַטָּאת וְאֶתְדַּ לְעֵלָה:
- וְהָבִיָא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר לְחַטָּאת רִאשׁוֹנָה וּמִלֵּק אֶת־רִאשֹׁן מִמּוֹל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְהִיל:

- 7 If your offering is a meal offering in a pan, it shall be made of choice flour in oil.
- 8 When you present to יהוה a meal offering that is made in any of these ways, it shall be brought to the priest who shall take it up to the altar.
- 9 The priest shall remove the token portion from the meal offering and turn it into smoke on the altar as an offering by fire, of pleasing odor to יהוה.
- 10 And the remainder of the meal offering shall be for Aaron and his sons, a most holy portion from יהוה's offerings by fire.
- 11 No meal offering that you offer to יהוה shall be made with leaven, for no leaven or honey may be turned into smoke as an offering by fire to יהוה.
- 12 You may bring them to יהוה as an offering of choice products;* but they shall not be offered up on the altar for a pleasing odor.
- 13 You shall season your every offering of meal with salt; you shall not omit from your meal offering the salt of your covenant with God; with all your offerings you must offer salt.
- 14 If you bring a meal offering of first fruits to יהוה, you shall bring new ears parched with fire, grits of the fresh grain, as your meal offering of first fruits.
- 15 You shall add oil to it and lay frankincense on it; it is a meal offering.
- 16 And the priest shall turn a token portion of it into smoke: some of the grits and oil, with all of the frankincense, as an offering by fire to יהוה.

3

- 1 If your* offering is a sacrifice of well-being* —If you offer of the herd, whether a male or a female, you shall bring before יהוה one without blemish.
- 2 You shall lay a hand upon the head of your offering and slaughter it at the entrance of the Tent of Meeting; and Aaron's sons, the priests, shall dash the blood against all sides of the altar.
- 3 Then present* from the sacrifice of well-being, as an offering by fire to יהוה, the fat that covers the entrails and all the fat that is about the entrails;

וְאִם־מִנְחַת מִרְחֶשֶׁת קִרְבֶּנֶךָ סֵלֶת בַּשֶּׁמֶן תַּעֲשֶׂה:

וְהָבִאת אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָה אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ:

וְהָלִים הַכֹּהֵן מִרְהַמְנֵחָ אֶת־אֹנְכֹרְתָהּ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ אֵשָׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

וְהִנְחִיתָה מִרְהַמְנֵחָ לַאֲהֶרֶן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים מֵאִשִּׁי יִהְיֶה:

כִּלְיֵהַמְנֵחָה אֲשֶׁר תִּקְלִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֲמֵץ כִּי כְלִישָׂא וּכְלִידֶשֶׁ לֹא־תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֵשָׁה לַיהוָה:

קִרְבֶּן רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יָעֲלוּ לְרִיחַ נִיחֹחַ:

וְכִלְיִקְרָבֹן מִנְחָתְךָ בַּמִּלַּח תַּמְלִיחַ וְלֹא תִשָּׁבִית מִלַּח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מִעַל מִנְחָתְךָ עַל כִּלְיִקְרָבֶנֶךָ תִּקְרִיב מִלַּח:

וְאִם־תִּקְרִיב מִנְחָת בְּכוֹרִים לַיהוָה אֲזִיב קְלִי בָאֵשׁ וְנָרַשׁ כְּרָמְל תִּקְלִיב אֶת מִנְחָת בְּכוֹרֶיךָ:

וְנָתַת עָלֶיהָ שָׁמֶן וְשִׁמְתָּ עָלֶיהָ לְבָנָה מִנְחָה הָיָה:

וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֹנְכֹרְתָהּ מִגִּרְשָׁה וּמִשְׁמָנָה עַל כִּלְיִלְבִּנְתָּהּ אֵשָׁה לַיהוָה:

וְאִם־זֶבֶח שְׁלָמִים קִרְבְּנוֹ אִם מִרְהַבְקִי הָיָא מְקִרִיב אִם־זָכָר אִם־נְקֵבָה תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ לִפְנֵי יִהְיֶה:

וְסִמֶּךָ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קִרְבְּנוֹ וּשְׁחַטְלוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְנִרְקְלוּ בָּנִי אֹהֶל־וּהַכֹּהֲנִים אֶת־יָדֵיהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

וְהִקְרִיב מִזֶּבֶחַ הַשְּׁלָמִים אֵשָׁה לַיהוָה אֶת־הַחֹלֶב הַמִּמֶּכְסֶה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כִּלְיֵהַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב:

[illegible]

13	If it is the community leadership of Israel* that has erred and the matter escapes the notice of the congregation, so that they do any of the things which by יהוה's commandments ought not to be done, and they realize guilt—	ואם כל־עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל־מצוות יהוה אשר לא־תעשינה ואשמו:
14	when the sin through which they incurred guilt becomes known, the congregation shall offer a bull of the herd as a sin offering, and bring it before the Tent of Meeting.	ונודעו החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר ברבקה לחטאת והביאו אלו לפני אהל מועד:
15	The elders of the community shall lay their hands upon the head of the bull before יהוה, and the bull shall be slaughtered before יהוה.	וסמכו זקני העדה את־ידיהם על־ראש הפר לפני יהוה ושתט את־הפר לפני יהוה:
16	The anointed priest shall bring some of the blood of the bull into the Tent of Meeting,	והביא הכהן המשיח מהם הפר אלי־אהל מועד:
17	and the priest shall dip his finger in the blood and sprinkle of it seven times before יהוה, in front of the curtain.	וטבל הכהן אצבעו מרההם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת:
18	Some of the blood he shall put on the horns of the altar which is before יהוה in the Tent of Meeting, and all the rest of the blood he shall pour out at the base of the altar of burnt offering, which is at the entrance of the Tent of Meeting.	ומרההם יתן ׀ על־קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל־הדם ישפך אלי־סוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד:
19	He shall remove all its fat from it and turn it into smoke on the altar.	ואת כל־חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה:
20	He shall do with this bull just as is done with the [priest's] bull of sin offering; he shall do the same with it. The priest shall thus make expiation for them, and they shall be forgiven.	ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה־לו וכפר על־הם הכהן ונסלח להם:
21	He shall carry the bull outside the camp and burn it as he burned the first bull; it is the sin offering of the congregation.	והוציא את־הפר אל־מחוז למחנה ושהה אלו כאשר שלה את הפר הראשון חטאת הקהל הוא:
22	In case it is a chieftain who incurs guilt by doing unwittingly any of the things which by the commandment of his God יהוה ought not to be done, and he realizes guilt—	אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל־מצוות יהוה אלהיו אשר לא־תעשינה בשגגה ואשם:
23	or the sin of which he is guilty is made known—he shall bring as his offering a male goat without blemish.	ארהודע אליו חטאאו אשר חטא בה והביא את־קרבנו שעיר עזים זכר תמים:
24	He shall lay a hand upon the goat's head, and it shall be slaughtered at the spot* where the burnt offering is slaughtered before יהוה; it is a sin offering.	וסמך ידו על־ראש השעיר ושתט אלו במקום אשר־ישתט את־העלה לפני יהוה חטאת הוא:
1	spoke to Moses, saying:	וידבר יהוה אלי־משה לאמר:
2	Speak to the Israelite people thus: When a person unwittingly incurs guilt in regard to any of יהוה's commandments about things not to be done, and does one of them—	הבר אלי־בני ישראל לאמר נפש כִּית־חטא בשגגה מכל מצוות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה:
3	If it is the anointed priest who has incurred guilt, so that blame falls upon the people, he shall offer for the sin of which he is guilty a bull of the herd without blemish as a sin offering* to יהוה.	אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאאו אשר חטא פר ברבקה תמים ליהוה לחטאת:
4	He shall bring the bull to the entrance of the Tent of Meeting, before יהוה, and lay a hand upon the head of the bull. The bull shall be slaughtered before יהוה,	והביא את־הפר אל־פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את־ידו על־ראש הפר ושתט את־הפר לפני יהוה:
5	and the anointed priest shall take some of the bull's blood and bring it into the Tent of Meeting.	ולקח הכהן המשיח מהם הפר והביא אותו אלי־אהל מועד:
6	The priest shall dip his finger in the blood, and sprinkle of the blood seven times before יהוה, in front of the curtain of the Shrine.	וטבל הכהן את־אצבעו בהם והזה מרההם שבע פעמים לפני יהוה את־פני פרכת הקדש:
7	The priest shall put some of the blood on the horns of the altar of aromatic incense, which is in the Tent of Meeting, before יהוה; and all the rest of the bull's blood he shall pour out at the base of the altar of burnt offering, which is at the entrance of the Tent of Meeting.	ונתן הכהן מרההם על־קרנול מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת ׀ כל־דם הפר ישפך אלי־סוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד:
8	He shall remove all the fat from the bull of sin offering: the fat that covers the entrails and all the fat that is about the entrails;	ואת־כל־חלב פר החטאת ירים ממנו את־החלב המקסה על־הקרב ואת כל־החלב אשר על־הקרב:
9	the two kidneys and the fat that is on them, that is at the loins; and the protuberance on the liver, which he shall remove with the kidneys—	ואת שתי הכליות ואת־החלב אשר עליון אשר על־הכסלים ואת־היתרת על־הכבד על־הכליות יסירנה:
10	just as it is removed from the ox of the sacrifice of well-being. The priest shall turn them into smoke on the altar of burnt offering.	כאשר יורם משור נבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה:
11	But the hide of the bull, and all its flesh, as well as its head and legs, its entrails and its dung—	ואת־עור הפר ואת־כלי־בשרו על־ראשו ועל־כרעיו וקרבנו ופרשו:
12	all the rest of the bull—he shall carry to a pure place outside the camp, to the ash heap, and burn it up in a wood fire; it shall be burned on the ash heap.	והוציא את־כל־תפֿר אל־מחוז למחנה אל־מקום טהור אל־שפך הולשון ושרף אותו על־עצים באש על־שפך הולשון ישרי: